

nansminister ment ikke være rigtige, eller rettere sagt, ikke passede. Jeg tror imidlertid, at jeg har Ret og Grund til at fastholde dem, og de Tal, som den højtærede Minister benyttede i denne Forbindelse, ere i Virkeligheden ikke andet end fuldstændig det samme, som jeg er gaaet ud fra. Den højtærede Finansminister oplyser nemlig i sit Svar de Beløb, hvortil Brændevinsproduktionen i Aarene 1890, 1891, 1892 ere løben op; de samme Tal være selvfølgelig mig ganske nærværende, de findes i „Statistisk Tabelværk“. Jeg har kun villet oplyse, at man ikke er i Stand til paa et enkelt Aars Virkning over for disse Forhold at bygge en samlet Statistik, idet den umiddelbare Virkning dels af Uloven, dels af Brændevinsstatlovens Krafttrøden den 1ste April 1892, dels af visse andre, som jeg kalder dem, politiske Momenter — den umiddelbare Virkning af alt dette har været saa uberegnelig, at man ikke med fuld Sikkerhed har kunnet bygge paa de blotte Tal. Alt en saadan stærk Virkning i et enkelt Aar maatte fremkomme, maatte vi alle være forberedte paa, men, hvis nu Virkningen af denne Overgang har indskrænket sig til en Stigning af Brændevinsforbruget af henimod 3 Millioner Potter, og dersom Virkningen ikke fortsætter sig over en længere Aarrække i stadig stigende Grad, ser jeg oprigtig talt ikke noget særdeles forkrænkende i, at man i dette enkelte Aar kan paavise en Opgang af mellem 2—3 Millioner Potters Forbrug. Og nu er det saa interessant, at de Tal, den højtærede Minister i den Henseende opgiver, vise, at allerede med Aaret 1893, hvorom jeg ingen Oplysninger har haft, medens disse selvfølgelig have staaet til den højtærede Finansministers Raadighed, er Forholdet det, at denne Stigning er ophørt. Han oplyste nemlig, at i 1892 var Brændevinsproduktionen steget til 34,973,000, i 1893 yderligere til 35,181,000, det vil altsaa sige, at den i dette Aar kun er steget med godt 100,000 Potter eller med andre Ord steget i mindre Maalestok, end Befolkningens Tilvækst i og for sig vilde begrunde. Dette er en Oplysning, som jeg altsaa tager til Indtægt, thi hvis det Tal er rigtigt, vil det jo allerede tyde paa, at den stærke Overgang i et enkelt Aar ikke har Tendens til at antage en stedse stigende Karakter. I ethvert Tilfælde tror jeg imidlertid, at have Ret i den Betragtning, at en Statistik, hvorpaa man vil basere en Lovgivning, bør dog udstrækkes over en noget længere Aarrække end et enkelt Aar. Den næste Indvending, den højtærede Fi-

nansminister gjorde, var den, der gav mig Anledning til en kort Bemærkning forleden Dag angaaende Tallene. Den ærede Minister vilde nemlig modsigte den Ytring af mig, at Indførselen af fremmed Spiritus har været i Aftagende. Der er noget for mig endnu uløst i denne Modsigelse mellem den ærede Finansministers Tal og de af mig anførte. Mine Tal hidrøre jo selvfølgelig kun fra det statistiske Tabelværk. Jeg oplæste forleden de Tal, som jeg desangaaende havde benyttet; det var de Tal, der angav Overskudsindførselen, altsaa Indførselen med Fradrag af Udførselen. Nu kan ganske vist derimod indvendes, at den Udførsel, der finder Sted, vistnok for en væsentlig Del bestaar i indenlandsk fabrikeret Sprit; i Form af Brændevin finder næppe nogen Udførsel Sted, men der finder sikkert en ikke ubetydelig Udførsel Sted af rektificeret Sprit. Men er det Tilfældet, saa bliver det atter et Moment, som der maa regnes med, naar man vil opstille en Statistik over Brændevinsforbruget her i Landet; thi Udførsel af et vist Antal Potter rektificeret Sprit udgør selvfølgelig i Form af Brændevin et større Kvantum. Herom habes imidlertid ingen Oplysninger. Vil man imidlertid nøjes med alene at tage Hensyn til Indførselen som saadan, og ikke regne med Overskudsindførselen, saa vil dette atter bekræfte min Betragtning, idet den samlede Indførsel af Spirituosa i 1891 udgjorde noget over 3 Millioner og i 1892 er gaaet ned til 2,644,000. Der er altsaa en Uoverensstemmelse her, som synes at hidrøre fra, at den ærede Finansminister har benyttet de enkelte Tal for de enkelte Toldpositioner, medens Statistisk Tabelværk har samlet alle de Toldsatser, der indeholde Spirituosa, og lagt dem sammen til et sælles Tal. Jeg skal ikke dvæle ved, at den ærede Finansminister, naturligvis i spøgfuld Form, tillagde mig den Anskuelse, at jeg skulde ville tilraade Tinget at gaa til en endnu højere Brændevinsstat, end den her foreslaaede. Mine Ord i den Henseende sigtede naturligvis kun til, at dersom man stillede sig udelukkende paa det moralske Standpunkt, saa vilde det være Bejen, og ikke det, her er foreslaaet; men jeg havde jo i denne Henseende taget mit Forbehold, nemlig at jeg ikke er i Stand til udelukkende at stille mig paa dette Standpunkt. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde gøre i Anledning af de statistiske Beregninger over for Brændevinsstaten. Jeg kan maasse indskyde den Bemærkning, at det har selvfølgelig været en Fortalelse fra min Side, naar jeg har talt om Fri-